

הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים ר"ן נ. הגהות הב"ח רמ"א

(א) כתובות סב: (פ"ט כמה
שנינים,) (ב) (נכתובות סב,
ליחא וכן משמע בינמות
סב: ע"ש,) (ג) (נע"י ליחא),
(ד) (נערין ערך פרק ז'
אורח ישמעאליס תרגום
ירושלמי סימא דסרקאין).

תורה אור השלם
 1. יודע צדיק נפש
 כהמתו ורחמי רשעים
 אכזרי: משלי יב י

דכלבא שבויע. עס אהר
מעשיר ירושלים שכל
הנכסם לביתו רענ ככל
היה יולא שבע (כתובות
בבא. יודע צדיק נפש
בהמתו. מה נהמנו ויני
נמו לריכס) וחשלי יב
י. שלי רשכלם שלה
הרא. תורס שלמתי אני
ושלמתיא אסם על דה
הוא (כתובות 20.)

פירוש הרא"ש

[illegible]

רדלי יוספא, הגביה המחללת שהיה יושב עליה; ואמר ליה לשלוהא. לדאול לבימיה: מזי מאי איבא, ראה כמה עושר יש לי, שנעשה לו נס ונתמלל כל אותו מקום והוצים; ואינספיקם ליה בסיפוא, צימות המורק; הוה גזי כי סיבגא, היו ימים צין התבן שלא היו להם

כרסם ובעמות: קא מנקיע לוי
סיניא מן מוויס. היה מלקט הסבן
משערו: אי הוי יו רמינא לך ירושלים
והיבא. אם יהיה לי סיפוק שאעשה
לעמלי. וירושלים של אבדתי נפש
שמשאצית בכל עניני ירושלים והיני
לחמירין במסכת שבת ודף ע"ג. עיר
ירושלים של אבד דעבד לך רבי
עקיבא לדתיה. אסא אליהו קרא
אסאבא וכו'. עבד הכי משום קורת
רוח לכן לדלידיה לא היה לו אפילו
מתן כמו להם: שפיר עבדי לך אבדך.
לדחך מונסיה: מדא דלא דמי
לעבד. שאר גרוע ממך ועוד שמעיה
בגלותו חיות שפיר מיעד במה
שנים (1) יודע לזיך נפש בהמסו.
אית דלמרי לחייה לוי דיעה דר'
שפיר מן אפריסן אית דלמרי

עקיצה אתה ואתה לא דלג ממצינא
עניינא: ואית דלמרי דלל אחר דמה
אללל הכי קא אמרר דלדקי ללל מבוה
ללאינשי: עלי ושלכס שלל סיא. על
ידה הול כל מה שלממז: מן שית
מלי אימער רבי עקיבא מן כללל
פסוק. דלגי ליה בנסקיה: ומן
אללל דסנינאל דלל ספינאל עבדין
ליה מן עינא. עושין להן (י) מן אחר
עשין של איל. ואית דגרבי מין עיינל
היו עושין כמסין אלל על עד והיו
עושין דן כפס: אלל עניויל של ריך
ימא. שכלו דלל אחרו אלל על שפת
והמאלו רבי עקיבא: ומן גוואל. מיכה:
ארככס וזוי לסוואל. ליוירי הים
לריוח: אייטו מן מדעס. הביאו
לן שוס דבר: (י) מרגל עליה.
ימתין דלריוח עלי עד שניבא לך
ימר: דוימנל חדל עככס ספינאל.
וכל ממנל דהוב כספינאל הוב ממנל
דכסאל וואל: ומן מערוניאל.
שפסעס אחת הולרכו חכמים ממון
הכרע לניכ המדעס ושגירו אחר
עקיבא אלל מערוניאל אחת ולוה
ממנה ממון גדול ושממנה לו אמרר
לן מי יהיה לו ערב שחפרע לו למן
קלוע אמר ליה שחפרע אמרר
לו הקרע וויס שהיה בימה על שפת

הים אמר לה ר"ע כן יהיה כשהגיע הזמן
לפי"ן כי לך וליס הזה האמנתי מעותי
הים לפתח ביתה של אותה מטרוניתא
בזמן שקבענו שחליתי אמרה לו יהא

דלי ציפתא ואמר ליה לשלוחא חזי מא
איכא מיהו לא ניתא לי דאיתחני בהדין
עלמא ^(ב) עקיבא איתקדשת ליה ברתיה
(דבר) דכלבא שבוע שמע (בר) כלבא
אדרה הנאה מכל נכסיה אזלא
ואיתנסיבא ליה בסיתא הוה גנו בי תיבנא
הוה קא מנקט ליה תיבנא מן מווייה אמר
לה אי הואי לי רמינא לך ירושלם דרובא
אתא אליהו אימי להון כנאשא וקא קרי
אכבא אמר להו הבו לי פורתא דתיבנא
דילדת אתתי ולית לי מידעם לאנגנא אמר
לה ר' עקיבא לאנתתיה חזי גברא דאפילו
תיבנא לא אית ליה אמרה ליה זיל הוי בי
רב אזל ^(ג) תרתי סרי שנין קמי דר' אלעזר
ר' יהושע למישלם תרתי סרי שנין קא אתא
לבייתיה שמע מן אחורי ביתיה דקאמר
לה חר רשע לדביתיה שפיר עבד לך אבון
חדא דלא דמי לך ועוד ^(ד) [שבקך]
ארמלות חיות כולוהן שנין אמרה ליה אי
צאתי לדלי ליהו תרתי סרי שנין אחרנייתא
אמר הואיל ויתבת לי רשותא איהדר
לאחורי דהר אזל הוה תרתי סרי שני
אחרנייתא אתא בעשרין וארבעה אלפין
^(ה) וזגי תלמידי נפוק כולי עלמא לאפיה ואף
היא קמת למיפק לאפיה אמר לה ההוא
רשיעא ואת להיכא אמרה ליה יודע צדיק
נפש בהמתו אתת לאיתחזויי ליה קא מרחן
לה רבנן אמר להון הניחו לה שלי ושלכם
שלה הוא שמע (בר) כלבא שבוע אתא
ואיתשל על נידרה ^(ו) ואשתרי ואשתרי ^(ז) מן
שית מילי איעתר רבי עקיבא מן כלבא
שבוע מן אילא דספינתא דכל ספינתא

עברין ליה (י) מין עינא זימנא חדא אנשייה ע
ומן גוואא דזימנא חדא יהיב ארבעה זוי לספ
ולא אשכחו אלא גוואא על כף ימא אתיוה לזי
אישתכח הדוה מלי דינרי דזימנא חדא טבעה
מחית בהדוה גוואא ואישתכח בהדוה זימנא

חלה ר"ע ולא היה יכול להביא הממון יצא חסות ממטרוניתא
 גיס הקב"ה רוח שטות בלבה של [בת] קיסר ונכסה לבית
 ונשלתה ולאחר זמן הביא לה ר' עקיבא הממון ואמר ל
 ל שלך שממנו בא לידי בזמנו וספרה לו כל המעשה ו

איכא. מעשה נסים הוה נקיט:
משערותיה: רמינא לך ירושלים
ס מזויר צה והכי עבד לה כדאיתא
אחא אליהו ארמי להון כאנשא. כדי

תחם אותם ולהראות להם שיש עניין
בתר מהם: דלג דמי נך. שמי
ומה נך ממספחה חסונה כחומר;
לפיכך. שלג היו לה נגדים
אויים: יודע נדק נפס כחמסה.
דע הוא זה שנטערתמי בשבילו:
לי. ושלם שלג הוא. מורמי
ומרחם בשבילה היא שמונה לי
לחל לוי נר: איזל דספיעאל.
כל ספיה היו עשין דמות איל מען
תשג ולסיון שמהה הספיה קלה
הליכמה כחיל ויוו ממלכין אותו
והיו יחד: ויוו יחד דמחמסה

הוא חסר וקטן ביותר. חסר חסר הפסוק
למעשה בחסות ממנו הפסוק
לדמריקן (ר"ה ו.) כי הוא דרמטית
מיון אחר: ומן **מטרוניטא**. פס
החם האחרון ר"ע ותלמידיו משת
הלכו אל מטרוניטא אחרת לו לר"ע
בני מזל אחרת ומתהיה אמה לו
הקב"ה ויס ערבים בדבר קצב לה
מן לפרעון ושכניה ומהם הלכה
ומתה מטרוניטא על שפת היא אמה
בש"ע גלי וידוע לפניך ש"ע חולה
אמה ערב בדבר מיד נשחטית בחו
ל קיסר ונטלה ארצו מלא אבנים
והיו ודינרי זהב חזקה לתוך היא
היה הביאמו במקום שחיה אמה
מטרוניטא יושבת על שפת היא מיד
נטלה אמה ארצו והלכה לה לימים
תפרסא ר"ע וזא לו אלל היא
מטרוניטא וממנו נדו לפרעון
ויבו אמה לי חורתי אלל
ערב והוא פרע כל החזב והא
ך מה שנתן לי יומר ומאחיו
ממן שחזירה לו נחשור ר"ע:
ומן

יָיָא יִמָּא אַתָּא הוּא אִשְׁכְּחִיה
יִאמֹר לְהוּ אִייתִי לִי מִדְּעָם
מִרוּ לִיה ^(א) עֲבִיד מִרְנָא עֲלִיה
פִּינִיתָא ^(ב) וְכוּלִי עִיסְקָא הוּא
^(ג) דְּסִרוּקִיתָא וּמִן מִפְּרוּגִיתָא
(מִן)

שפת הים ואמרה רבש"ע גלוי וידוע
ונטלה קרטלית חורקה לים והשליכה
ל יחר לך שלא הבאתי לך הממון
לו מתנות גדולות ופטרות לשלום:
ומן

[illegible]

תוספות

[illegible]